

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΗΣ ΜΠΙΖΝΑΣ, ΤΗΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΑΘΕΙΑΣ ΣΕ ΚΑΛΩΣΟΡΙΖΕΙ

Τα τελευταία χρόνια το κράτος και το κεφάλαιο με πρόσημα την καπιταλιστική κρίση προωθούν μια **τεράστια επίθεση στα κοινωνικά και εργασιακά κεκτημένα**. Από αυτήν την επίθεση δεν εξαιρούνται ακόμα και βασικά κοινωνικά αγαθά όπως η στέγαση, η υγεία και η εκπαίδευση. Συγκεκριμένα, στην τριτοβάθμια εκπαίδευση επιβλήθηκε πρόσφατα από το υπουργείο παιδείας η εφαρμογή της Κ.Υ.Α. που αφορά την διαθεσιμότητα και κατάργηση μεγάλου κομματιού των εργαζομένων σε αυτήν (Διοικητικοί, εργαζόμενοι με συμβάσεις Ι.Δ.Α.Χ. και Ι.Δ.Ο.Χ). **Οι εργαζόμενοι στα ιδρύματα έδωσαν μια δυναμική απάντηση στις προκλήσεις του υπουργείου με 3μηνη απεργία, δείχνοντας τον δρόμο της συλλογικής αντίστασης**. Η απεργία εκτός από τις επιθετικές διαθέσεις του υπουργείου, τη λήση και τον κοινωνικό αυτοματισμό που αναπαρήγαγαν τα ΜΜΕ, αντιμετώπισε και εσωτερικούς εχθρούς. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία οδηγούσε την απεργία μέχρι εκεί που έφταναν οι επιδιώξεις της κάθε παράταξης ενώ η διοίκηση (συμβούλιο ιδρύματος, πρυτανεία) αποδυνάμωσε την απεργία με τους πρώτους να είναι ανοιχτά αντίθετοι προς αυτήν και τους δεύτερους να παραμένουν πιστοί στη γνωστή διπλωματική τους απάθεια. Ακόμη αν και μια μερίδα των καθηγητών υποστήριξε έμπρακτα την απεργία, η πλειοψηφία τους θεώρησε ότι τα κονδύλια που παίρνουν από τα ερευνητικά προγράμματα είναι πιο σημαντικά από τη θέση εργασίας πολλών ανθρώπων. Τέλος, δεν έλειψαν οι αγανακτισμένες κραυγές φοιτητών υπέρ των ανοιχτών σχολών τόσο από επίδοξους καριερίστες και Οννεδίτες-Δαπιτες, όσο από απαθείς φοιτητές που αδυνατούν να καταλάβουν ότι πλήττονται άμεσα από την κατάσταση. Έτσι δεχόμενη πιέσεις από παντού, η απεργία στο ΕΜΠ πρόσφατα ανακλήθηκε, αφού μεγάλο μέρος των απεργών δέχτηκε τις υποσχέσεις του υπουργείου, για την υποτιθέμενη αποκατάσταση των θέσεων εργασίας τους. Στην πραγματικότητα, το υπουργείο προσφέρει "αέρα κοπανιστό" με αντάλλαγμα τη λήξη της απεργίας, και έτσι μέσω διαφόρων αλλαγών (όπως η δημιουργία οργανισμού) σκοπεύει να επιβάλλει τη νέα πραγματικότητα στο ίδρυμα.

Το νέο πανεπιστήμιο μυρίζει ιδιωτικοποίηση...

Η μείωση προσωπικού στις γραμματείες τομέων και σχολών, στην βιβλιοθήκη, στο κέντρο δικτύου κ.α., η αδυναμία φύλαξης των χώρων, η έλλειψη ερευνητικού προσωπικού στα εργαστήρια **στρώνει το χαλί στις ιδιωτικές εταιρίες για να προσφέρουν απλόχερα τις "υπηρεσίες" τους στο ίδρυμα**. Η απασχόληση εργαζομένων μέσω **εργολαβικών εταιριών** για την κάλυψη αναγκών του πολυτεχνείου **ήδη εφαρμόζεται στους τομείς της σίτισης και της καθαριότητας** και μπορεί να γενικευτεί λόγω των δεδομένων συνθηκών. Έχοντας υπόψιν το εργασιακό καθεστώς που επικρατεί στις εργολαβικές εταιρίες που ήδη δραστηριοποιούνται στο χώρο του ΕΜΠ παρατηρούμε ότι **οι εργασιακές συνθήκες είναι επισφαλείς και τα δικαιώματα ανύπαρκτα**: υποτιμημένη εργασία λόγω της αποσύνδεσης του κέρδους του εργολάβου από την ποιότητα του παραγόμενου αγαθού, εργαζόμενοι-μπαλάκια μεταξύ εργολάβων και φορέων διοίκησης ως προς τις πληρωμές, τη διάρκεια και τη θέση εργασίας τους, δυσκολία στην συνδικαλιστική οργάνωση. Το κατάλληλο πεδίο για τις παραπάνω αλλαγές έχει προετοιμαστεί ήδη από τον **νόμο Διαμαντοπούλου** που μεταξύ άλλων προβλέπει την ίδρυση του Συμβουλίου Ιδρύματος ανοίγοντας τον δρόμο στις ιδιωτικές εταιρίες να συμμετέχουν στην διαχείριση του (κατά τα άλλα) δημόσιου πανεπιστημίου.